

РЕШЕНИЕ

№ 5670

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3072** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с Наредбата за управление на отпадъците и поддържане опазване на чистотата на територията на Столична община.

Образувано е по жалба на К. И. К. срещу заповед № Р. 22-РД56-16 от 11.01.2022г. на кмета на район „К. поляна“, СО с която на основание чл.44, ал.1, т. 9 и ал.2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 46, ал.1 и ал. 5 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане на чистотата на територията на Столична община (НУОПЧТСО), е наредено принудително да се премести до център за разкомплектоване на ИУМПС /излязло от употреба моторно превозно средство/ ИУМПС марка „БМВ“ цвят зелен, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, паркирано върху терен публична общинска собственост с местоположение [населено място], [улица].

В жалбата са развити доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон при издаването на оспорения акт. Сочи, че констатирането, че МПС-то не е преместено доброволно е направено преди изтичане тримесечния срок за доброволно изпълнение по чл. 46 ал.5 вр с ал.3 от НУОПЧТСО, не бил уведомен за издадения констативен протокол и поставения стикер-предписание по чл. 46 ал.2 НУОПЧТСО, както и не се установявало надлежно поставен стикер- предписание. Не бил спазен и срока по чл. 46, ал.5 изр последно от НУОПЧТСО, който бил преклузивен. Моли да се отмени заповедта. Претендира разноски.

Ответникът – кметът на Столична община район „К. поляна“ не взема становище.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РКП20-РД15-7/11.03.2020г. кметът на р-н“К. поляна“-СО, на основание чл.46, ал.1 и ал.5 от Наредба за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, е назначил комисия, която да установи ИУМПС на територията на района, техните собственици, да залепва стикер-предписание за преместване на ИУМПС, да съставя констативни протоколи за техническото състояние на ИУМПС .

Въз основа на цитираната заповед, Комисията е извършила проверка, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № 0026388 от 19.07.2021г. за техническото състояние на ИУМПС /л.7 от делото/. Видно от съдържането на този протокол, комисията е отразила техническото състояние на лек автомобил марка „БМВ“ цвят зелен, рег. [рег.номер на МПС] , поставен е стикер на предното стъкло. Комисията е дала становище автомобилът да бъде премахнат.

От районната администрация са предприети действия по установяване на собственика на ИУМПС /писмо от 21.12.2021г до З РУ- СДВР /. Установено е, че собственик на процесното МПС е жалбоподателя К. И. К..

Видно от справка от КАТ на л.14 от делото, регистрацията на автомобила е прекратена на 16.05.2019г.

Въз основа на цитираните констативен протокол и след установяване собственика е издадена процесната заповед № Р. 22-РД56-16 от 11.01.2022г. на кмета на район „К. поляна“, СО с която на основание чл.44, ал.1, т. 9 и ал.2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 46, ал.1 и ал. 5 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане на чистотата на територията на Столична община (НУОПЧТСО), е наредено принудително да се премести до център за разкомплектоване на ИУМПС /излязло от употреба моторно превозно средство/ ИУМПС марка „БМВ“ цвят зелен, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, паркирано върху терен публична общинска собственост с местоположение [населено място], [улица].

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - уведомлението по чл. 18а ал.9 АПК за издаването на процесната заповед е залепено на вратата и пуснато в п.к на 16.02.2022г /л. 26/. От 16.02.2022г тече едноседмичния срок по чл. 18а ал.9 АПК за получаването ѝ в канцеларията на органа, поради което и изтича на 23.02.2022г. На 23.02.2022г заповедта се счита връчена. Приложима е разпоредбата на чл. 140 ал. 1 АПК и срокът за обжалване изтича на 26.04.2022г. /чл. 60 ал.3 вр с ал.6 ГПК вр с чл. 144 АПК/. Жалбата е депозирана в законоустановения срок – на 25.03.2022г – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган на основание чл. 46, ал. 5 от НУОПОРТСО , въз основа на заповед № СО15-РД-09-961/28.07.2015г. на кмета на Столична община за делегиране

правоомощия на кметовете на райони да издават заповеди за принудително преместване на ИУМПС на площадки за временно съхранение или в центрове за разкомплектоване на ИУМПС.

Актът е издаден в предписаната от закона форма, след процедура, която е иницирана и е проведена от комисия по чл. 46, ал. 1 от НУОПОРТСО, като в съответствие с чл. 46, ал. 2 от НУОПОРТСО тази комисия е съставила констативен протокол № 0026388 от 19.07.2021г. за техническото състояние на ИУМПС. След установяване на състоянието, е залепен стикер - предписание по образеца по приложение № 1 /на предното стъкло на автомобила/, видно от снимката, приложена по делото на л.10. В тази връзка неоснователни са доводите, че не се установявало надлежно поставен стикер- предписание. Не е спорно по делото между страните, че собственото на жалбоподателя МПС се е намирало върху терен - общинска собственост. За да се приложи разпоредбата на чл. 46, ал. 5 от НУОПОРТСО, както и да са налице нормативните предпоставки за поставянето на стикер - предписание по чл. 46, ал. 1, следва да е установено наличието на намиращо се върху терен - общинска собственост МПС, и това превозно средство трябва да притежава качеството "излязло от употреба".

Легалната дефиниция на понятието "излязло от употреба МПС /ИУМПС/" е дадена в § 2, т. 7 от ДР на НУОПОРТСО. По смисъла на цитираната разпоредба „Излязло от употреба МПС“ е отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУО, отговарящ на едно или повече от условията, изброени в б. „а“-,„д“. В случая посочените в оспорения акт фактически установявания сочат на приложимост на § 2, т. 7, б. „б“ от ДР на НУОПОРТСО, а именно излязло от употреба МПС е моторното превозно средство, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. за повече от три месеца от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост. Нормата препраща към Наредба I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, издадена от министъра на вътрешните работи /обн., ДВ, бр. 31 от 14.04.2000г./

Съгласно чл. 32д, ал. 2 от Наредба I-45/2000г. за превозните средства, представени за първоначална регистрация или за възстановяване на прекратена регистрация, когато се извършва технически преглед и отговарящи на изискванията за техническата изправност, се издава знак за технически преглед (ЗТП) по образец (приложение № 4), като се определят месецът и годината за представяне на първи периодичен технически преглед. Според чл. 32д, ал. 3 от Наредба I-45/2000г. при първоначална регистрация на нови превозни средства се издава знак за технически преглед, с който се определят месецът и годината за представяне на първи периодичен технически преглед. Знакът за технически преглед е задължителен и се поставя от вътрешната страна на предното стъкло /чл. 32д, ал. 4/. В контролно-техническия пункт (К.) се води отчетност с отразяване на датата и резултата от прегледите за техническа изправност за всяко МПС. Информация за номера на издадения знак за технически преглед (ЗТП) и датата за явяване на първи периодичен преглед се въвежда в АИС – КАТ – чл. 32з от Наредба I-45/2000г. По арг. от чл. 147 ал.1 от ЗДвП автомобилът подлежи на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата му

изправност.

В разглежданият случай, ответникът е приел, че процесното МПС представлява ИУМПС в хипотезата на § 2, т. 7, б. "б" от ДР на НУОПОРТСО. По факта, че не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. за повече от три месеца от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност между страните няма спор, а и това се установява от снимковия материал на л.21 от делото, на който се вижда поставен от вътрешната страна на предното стъкло знак за технически преглед, но от 2018г. След тази година няма поставен заверен знак за технически преглед. При тези данни за последен технически преглед напълно обосновано органът е преценил, че е изминал горещитирания срок от последния технически преглед на МПС, съответно може да се приеме за излязло от употреба и да се третира като отпадък. Тоест, макар и в констативния протокол да не е отразено обстоятелството по §2, т. 7, б. „б“ от ДР на Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, то между страните спор по този факт не съществува. Нещо повече в справката за МПС-то от КАТ /л. 14/ е посочено, че автомобилът на жалбоподателя е с прекратена регистрация от 16.05.2019г относимо към § 2, т. 7, б. "а" от ДР на НУОПОРТСО, макар и непосочен като правно основание, поради което и съдът не обсъжда.

С оглед горното процесното МПС представлява излязло от употреба по смисъла на § 2, т. 7, б. „б“ от ДР на НУОПОРТСО, тоест установена е първата материално правна предпоставка за издаване на заповед от вида на процесната.

На следващо място, и противно на доводите в жалбата съдът намира, че не представлява съществено процесуално нарушение констатирането с протокол от 19.10.2021г -един ден преди изтичане тримесечния срок за доброволно изпълнение по чл. 46 ал.5 вр с ал.3 от НУОПЧТСО , че МПС-то не е преместено доброволно. Преместването на ИУМПС е извършено на 10.03.2022г , тоест към тази дата не е било преместено доброволно, което надвишава многократно тримесечния срок за доброволно преместване. На 10.03.2022г преди автомобилът да бъде репатриран безспорно /неминуемо/ е извършена констатация, че не е преместен доброволно, тоест към тази дата тримесечния срок считано от 19.07.2021г е изтекъл. Именно непреместването доброволно от собственика е причина за репатриране на автомобила. От 19.07.2021г когато е поставен стикера-предписание на предното стъкло на автомобила до датата на принудителното му репатриране 10.03.2022г собственикът е могъл доброволно да го премести.

Също така, неоснователни са доводите за нарушена процедура по чл. 46, ал. 2 от НУОПОРТСО. Това е така, тъй като предписанията се считат дадени с факта на залепване на стикера на стъклото на автомобила /което по изложените по-горе аргументи безспорно се установи , че е извършено/, който съдържа информация за предписанията. По арг. от посочената разпоредба констативният протокол се предоставя само при поискване. С факта на залепване на стикера, собственикът се счита уведомен за предписанието. В този смисъл Р № 3360 ОТ 16.03.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 1871/2017 Г., III ОТД. НА ВАС. В хода на административното производство не са налице нарушения които да са довели до значимо ограничаване правото на участие в процеса на жалбоподателя. В крайна сметка същият е бил надлежно уведомен за провежданата процедура посредством залепването на предписанието за преместване на видно място върху собствения му автомобил и съобразно периода от време между

това уведомяване и издаването на процесната заповед, е имал достатъчен срок да го изпълни /значително надвишаващ определения тримесечен срок по чл. 46 ал.3 от НУОПОРТСО /, което обаче не е променило поведението му. По-същественото е обаче, че в хода на административното производство са установени релевантните за разрешаването на административно правния въпрос факти и недопускането на обсъдените по-горе нарушения не би обусловило различни изводи на административния орган от тези, дали основание за издаването на процесната заповед.

Неоснователни са и доводите, че бил изтекъл „преклузивния срок“ за издаване на заповед от вида на процесната. Срокът по чл. 46 ал.5 изр последно от НУОПОРТСО според който заповедта се издава не по-късно от един месец от изтичането на срока по ал. 3 не е преклузивен (прекратителен), поради което с изтичането му задължението да бъде издадена заповед при наличие на материално правните предпоставки за това не се прекратява. Този срок е единствено с цел стимулиране административните органи да не допускат неимоверно забавяне при издаване на актовете си и обезпечава принципа за бързина. Задължението за издаване на актовете при наличие на нормативно предвидените основания за това продължава да съществува и неговото изпълнение е дължимо. Обстоятелството, че не е спазен срока не релевира такова процесуално нарушение, което с оглед естеството и последиците си да предполага друг изход от производството или да е засегнало правата на жалбоподателя.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че изпълнението на заповедта преди нейното влизане в сила няма отношение към законосъобразността ѝ. Жалбоподателят е упражнил правото си на жалба. Срещу изпълнението на заповедта, преди влизането ѝ в сила има други правни средства за защита.

По изложените съображения, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. Ответникът не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. И. К. срещу заповед № Р. 22-РД56-16 от 11.01.2022г. на кмета на район „К. поляна“, СО.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: